

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 13 /15
Люксембург, 3 февруари 2015 г.

Решение по дело C-172/13
Комисия/Обединено кралство

Законодателството, което Обединеното кралство е приело след решение Marks and Spencer и което при определени условия допуска трансгранично групово данъчно облекчение, е съвместимо с правото на Съюза

В Обединеното кралство режимът за групово данъчно облекчение допуска взаимно приспадане на печалбите и загубите на дружества от една и съща група. Действащият преди 2006 г. режим обаче не допуска приспадане на загуби на чуждестранни дружества. През 2006 г., след постановяването от Съда на решение Marks & Spencer¹, Обединеното кралство изменя законодателството си с цел да допусне при определени условия трансгранично данъчно облекчение. Съответните разпоредби, съдържащи се понастоящем в Закона от 2010 г. за корпоративното подоходно облагане (Corporation Tax Act 2010, наричан по-нататък „СТА 2010“), налагат като условие чуждестранното дружество да е изчерпило възможностите за отчитане на загубите през данъчния период, през който те са натрупани, както и през предходни данъчни периоди, и да липсва каквато и да било възможност за отчитане на загубите през бъдещи данъчни периоди. Съгласно СТА 2010 преценката дали е възможно отчитане на загубите през бъдещи данъчни периоди следва да се направи с оглед на положението към момента непосредствено след края на данъчния период, през който загубите са претърпени.

Комисията счита, че разпоредбите на СТА 2010 водят до почти пълна невъзможност местно дружество майка да се ползва от трансграничното данъчно облекчение, тъй като на практика допускат приспадането на такива загуби само в два случая, а именно, първо, когато законодателството на държавата членка по установяване на съответното дъщерно дружество не предвижда каквато и да било възможност за пренасяне на загуби, и второ, когато дъщерното дружество е обявено в ликвидация преди края на данъчния период, през който са претърпени загубите. Според Комисията, от друга страна, трансграничното групово данъчно облекчение не може да се ползва за загуби, претърпени преди 1 април 2006 г., доколкото релевантните разпоредби от СТА 2010 се прилагат единствено за загубите, претърпени след 1 април 2006 г., т.е. след датата на влизане в сила на Закона за бюджета за 2006 г. Тъй като счита, че споменатите норми следователно нарушават принципа на свобода на установяване, Комисията предявява пред Съда иск за неизпълнение на задължения.

В постановеното днес решение **Съдът отхвърля изцяло този иск.**

По отношение на условията, наложени от СТА 2010, Съдът констатира, че първият посочен от Комисията случай е ирелевантен. Когато законодателството на държавата членка, където е установено съответното дъщерно дружество, не предвижда никаква възможност за прехвърляне на загуби, държавата членка, където е установено дружеството майка, може да откаже прилагане на трансгранично данъчно облекчение, без при това да наруши свободата на установяване. За втория случай Съдът констатира, че Комисията не е установила истинността на твърдението си, че СТА 2010 изисква чуждестранното дъщерно дружество да е било обявено в ликвидация преди края на данъчния период, през който са

¹ Решение на Съда от 13 декември 2005 г. (дело [C-446/03](#)), вж. също прессъобщение № [107/05](#).

претърпени загубите, за да може неговото местно дружество майка да се ползва от трансграничното групово данъчно облекчение. Всъщност СТА 2010 съвсем не изисква преди края на данъчния период, през който са претърпени загубите, съответното дъщерно дружество да е било обявено в ликвидация.

Съдът също напомня, че претърпените от чуждестранно дъщерно дружество загуби могат да бъдат констатирани като окончателни по смисъла на решение Marks & Spencer, само ако дружеството няма повече приходи в държавата членка по установяването си. Докато продължава да има дори и минимални приходи, съществува възможност то да приспадне претърпените загуби с бъдещи реализирани в държавата членка по установяването му печалби. Обединеното кралство обаче потвърждава, като се позовава на конкретен пример за местно дружество майка, което се е възползвало от трансграничното групово данъчно облекчение, че загубите на чуждестранно дъщерно дружество са окончателни когато може да се докаже, че непосредствено след края на данъчния период, през който същите са претърпени, дъщерното дружество е преустановило търговската си дейност и е продало или се е освободило от всичките си активи, с които е реализирало доходи.

По отношение на възможността дружество да се ползва от трансграничното групово данъчно облекчение за период отпреди 1 април 2006 г. Съдът констатира, че Комисията не е установила случаи на непредоставяне на това облекчение за загуби отпреди тази дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Искът за установяване на неизпълнение на задължения, насочен срещу държава членка, която не е изпълнила задълженията си, произтичащи от правото на Съюза, може да бъде предявен от Комисията или от друга държава членка. Ако Съдът установи неизпълнението, съответната държава членка трябва да се съобрази с решението във възможно най-кратък срок. Когато Комисията прецени, че държавата членка не се е съобщила със съдебното решение, тя може да предяви нов иск, като поиска налагане на имуществени санкции. В случай обаче, че Комисията не е уведомена за мерките по транспониране на дадена директива, по нейно предложение от Съда могат да бъдат наложени санкции на етапа на първото съдебно решение.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106